

"Каквото правим, прави го добре и мисли за бъдещето"

Д-р Петър Берон

Д-р Петър Берон, известен още и с името Петър Хаджи Берон, е роден през 1799/1800 год. в гр. Котел. Първоначалното си образование Берон получава в родния си. През 1815 г. той се установява във Варна, а след две години заминава за Букурещ. Там Петър Берон получил солидно класическо образование и решава да посвети живота си в служба на българското народно образование.

Съставеният от Берон „БУКВАР С РАЗЛИЧНИ ПРОУЧЕНИЯ“ / „Рибен буквар“ / бил отпечатан през 1824 г. По – късно, в Германия Берон записал да следва медицина. През 1832 г. завършил и Мюнхенския университет, и заминал за Букурещ, където се установил лекар на частна практика, но следната година получил службата окръжен лекар и се мести в Крайова.

През 1839 г. Берон се отказва от професията си на лекар и със свои роднини образува търговско дружество. Търговските работи на дружеството вървели много добре. Благодарение на енергичността и трудолюбието си Берон спечелил богатство, което не само му осигурило издръжката, но му позволило и да прави благотворения. През 1853 г. Берон направил завещание. Благодетелат на българския народ и истински християнин по

характер, който през целия си живот е правил само добро, загива от насилствена смърт не случайно в момент, когато е искал да осигури чрез приходите от своите завещани имоти средства за образователните нужди на българския народ.

След смъртта му оставените от Берон пожелатели спечелват следното дело и от продажбата на имота се получава доста голяма сума, от която една малка част била отделена за котленската община, а останалата - за постройката на Българската мъжка педагогическа гимназия "Д-р Петър Берон" в Одрин, която от 1897-98 учебна година е починала да се издържа напълно от средствата на завещанието.

Берон съставил буквара, за да даде на българските деца познания на прастонароден говорим майчин език и с това изпреварва с десетина години учебниците на други възрожденци и народни будители. В думите и делата му се вижда предано любящият своето отечество син - патриот. "Аз, както всеки еднородец българин - ние той в едно писмо до котленци - не считам за мое отечество само Котел, но и цяла България."

Огромните тонове съчинения, достигащи повече от 10,000 страници, са доказателство за голямото трудолюбие на Берон. Той притежавал и способност лесно да се приспособява към различни професии и всякога да добива добри резултати от предприеманата работа. Като учител, макар и за кратко време, слюзрал недостатъците на "старото" училище, ослюзрил като безлюзвратно остаряла неговата книжна методика и предложил взаимната метода за вътрешната организация на училището.

Въввежда в образованието светските науки и говоримия майгин език, което говори, че Берон е добър педагог. Плод на неговата материална и морална подкрепа са отворените училища в Котел и околната; в Шумен, Разград и т.н.

Берон е личност с широко образование и всеотрапен научен интерес. Владее 8 езика. Пестеливостта като добродетел у Берон не съдържа побудите на скъперника, който се радва на натрупаните богатства като крайна цел на живота си. За какво е изпозвал пестеливостта свидетелствуват не само многобройните парични помощи, дадени през живота му за народополезни дела, но и завещанието му, с което подарява целия си имот за образованието на своя народ. Берон се рисува като човек, който прави жертви и усилия, да бъде полезен и на цялото човечество. Благодарението си към българския народ Д-р Петър Берон погна като учител - с написването на "Рибния бувар". И след като свърши медицина, той до смъртта си пребожда цял в услуга на своя народ. Занимавал се е също с търговия, убоила се дълги години в научни изследвания - и през всичкото това време той мисли само за просветното издигане на своя народ.